

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2022.5.42>

CHARAKTERYSTYKA SYSTEMU PODMIOTÓW SEKTORA BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY ORAZ MIEJSCE PROKURATURY W OSTATNIM

Oleksii Khomenko

student Naukowo-Badawczego Instytutu Prawa Publicznego (Kijów, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0001-8501-855X

oleksiikhomenko@ukr.net

Adnotacja. Koncentruje się na znaczeniu realizacji charakterystyki systemu podmiotów sektora bezpieczeństwa i obrony w kontekście jego jakościowej budowy, eliminacji istniejących braków i luk w jego funkcjonowaniu. Stwierdzono, że większość podmiotów sektora bezpieczeństwa i obrony powinna być traktowana jako organy ścigania. Przedstawiono wykaz elementów strukturalnych systemu podmiotów sektora bezpieczeństwa i obrony. Wskazano na wady budowy systemu podmiotów sektora bezpieczeństwa i obrony, związane z nieuwzględnianiem na poziomie legislacyjnym w jego skład poszczególnych podmiotów bezpieczeństwa i obrony, wśród których przede wszystkim należy zwrócić uwagę na organy prokuratury. Podkreślono, że poszczególne funkcjonalne kierunki działalności prokuratury Ukrainy świadczą o jej przynależności do systemu podmiotów sektora bezpieczeństwa i obrony. Ustalono miejsce prokuratury w systemie podmiotów sektora bezpieczeństwa i obrony.

Słowa kluczowe: sektor bezpieczeństwa i obrony, system, podmiot, charakterystyka, organy prokuratury.

CHARACTERISTICS OF THE SYSTEM OF SUBJECTS OF THE SECURITY AND DEFENSE SECTOR AND THE PLACE OF THE PROSECUTOR'S OFFICE IN THE LATTER

Oleksii Khomenko

Applicant of the Research Award Institute of Public Law (Kyiv, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0001-8501-855X

oleksiikhomenko@ukr.net

Abstract. Attention has been focused on the importance of characterizing the system of security and defense sector entities in the context of its high-quality construction, elimination of existing shortcomings and gaps in its functioning. It has been established that the majority of subjects of the security and defense sector should be considered as law enforcement agencies. The list of structural elements of the system of subjects of the security and defense sector has been given. The shortcomings of the construction of the system of subjects of the security and defense sector have been indicated, which are connected with the non-inclusion at the legislative level of some of the subjects of security and defense, among which, first of all, the prosecutor's office should be noted. It has been emphasized that certain functional areas of activity of the Prosecutor's Office of Ukraine really testify to its belonging to the system of subjects of the security and defense sector. The place of the prosecutor's office in the system of subjects of the security and defense sector has been determined.

Key words: security and defense sector, system, subject, characteristic, prosecutor's office.

ХАРАКТЕРИСТИКА СИСТЕМИ СУБ'ЄКТІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ ТА МІСЦЕ ПРОКУРАТУРИ В ОСТАННІЙ

Олексій Хоменко

здобувач Науково-дослідного

інституту публічного права (Київ, Україна)

ORCID ID: 0000-0001-8501-855X

oleksiikhomenko@ukr.net

Анотація. Акцентовано увагу на важливості здійснення характеристики системи суб'єктів сектору безпеки і оборони в контексті якісної її побудови, усунення наявних недоліків і прогалів в її функціонуванні. Встановлено, що більшість суб'єктів сектору безпеки і оборони слід розглядати в якості правоохоронних органів. Наведено перелік структурних елементів системи суб'єктів сектору безпеки і оборони. Вказано на недоліки побудови системи суб'єктів сектору безпеки і оборони, що пов'язані з не включенням на законодавчому рівні до її складу окремих з суб'єктів безпеки й оборони, серед яких, в першу чергу, слід відмітити органи прокуратури. Підкреслено, що окремі функціональні напрями діяльності прокуратури України дійсно свідчать про її належність до системи суб'єктів сектору безпеки і оборони. Визначено місце прокуратури в системі суб'єктів сектору безпеки і оборони.

Ключові слова: сектор безпеки і оборони, система, суб'єкт, характеристика, органи прокуратури.

Постановка проблеми. Ефективність функціонування системи суб'єктів сектору безпеки і оборони напряму залежить від того, наскільки повно й якісно визначено правовий статус окремих з її структурних елементів, а також налагоджені взаємозв'язки між ними. Ось чому визначення сутності системи суб'єктів сектору безпеки й оборони, характеристика окремих з них, має вирішальне значення в контексті якісної її побудови, усунення наявних недоліків і прогалин в її функціонуванні. При цьому окрему увагу слід звернути на недоліки в її побудові, що пов'язані з не включенням на законодавчому рівні до її складу окремих з суб'єктів безпеки й оборони, серед яких, в першу чергу, слід відмітити органи прокуратури. У цьому контексті вбачається, що більш глибокому розумінню системи суб'єктів сектору безпеки і оборони України буде сприяти характеристика її структурних складових, що передбачає необхідність проведення хоча б стисло аналізу правового статусу вказаних суб'єктів. Наведене окреслює актуальність обраної тематики наукового дослідження.

Аналіз публікацій, у яких започатковано розв'язання даної проблеми. Питання забезпечення безпеки та оборони України, зокрема, з приводу сутності такого сектору та системи його суб'єктів, їх правового статусу, форм і методів реалізації ними своїх повноважень неодноразово висвітлювали в наукових працях вчені, як О.М. Бандурка, К.В. Бондаренко, В.К. Городенко, О.В. Джафарова, О.Ю. Дрозд, О. М. Кальчук, О.М. Кобилянський, Т. Є. Колеснік, А.Г. Мосейко, С.П. Пономарьов, В.Б. Пчелін, В. Л. Синчук, Г.П. Ситник, Н. А. Сімонян, В.В. Сокурєнко, М. М. Стефанчук, В.П. Тютюнник, В.В. Циганов, С.О. Шатрава, О.М. Шевчук й інші. Проте, незважаючи на неоспорювану теоретичну та практичну цінність названих здобутків, чимало питань залишилось малодослідженими чи недослідженими взагалі. Зокрема, залишилося поза увагою питання про характеристику системи суб'єктів сектору безпеки і оборони та місце прокуратури в останній.

Метою статті є здійснення характеристики структурних елементів системи суб'єктів безпеки і оборони та визначення місця в ній прокуратури.

Виклад основного матеріалу. Як свідчить аналіз ч. 2 ст. 12 Закону України «Про національну безпеку України», до складу сектору безпеки і оборони входять наступні.

1. Міністерство оборони України, яке є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику з питань національної безпеки у військовій сфері, сферах оборони і військового будівництва у мирний час та особливий період (Про затвердження Положення про Міністерство оборони України, 2014).

2. Збройні Сили України, які є військовим формуванням, на яке покладаються оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності. Збройні Сили України забезпечують стримування збройної агресії проти України та відсіч їй, охорону повітряного простору держави та підводного простору у межах територіального моря України у випадках, визначених законом, беруть участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом (Про Збройні Сили України, 1991).

3. Державна спеціальна служба транспорту, яка є спеціалізованим військовим формуванням, що входить до системи Міністерства оборони України, призначеним для забезпечення стійкого функціонування транспорту в мирний час та в особливий період (Про Державну спеціальну службу транспорту, 2004). На нашу думку, виокремлення у вказаних законодавчих положеннях Державної спеціальної служби транспорту, як самостійного суб'єкта сектору безпеки і оборони, є недоречним. Зокрема, законодавець в якості окремого суб'єкта, що входить до складу системи сектору безпеки і оборони, називає Міністерство оборони України. З огляду на те, що Державна спеціальна служба транспорту входить до складу названого центрального органу виконавчої влади, логічним є висновок відносно того, що й вона наділяється правовим статусом зазначеного суб'єкта.

4. Міністерство внутрішніх справ України, є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики в сферах: забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, а також надання поліцейських послуг; захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні; цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності; міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів (Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України, 2015).

5. Національна гвардія України, яка є військовим формуванням з правоохоронними функціями, що входить до системи Міністерства внутрішніх справ України і призначено для виконання завдань із захисту й охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства та держави від кримінальних та інших протиправних посягань, охорони громадської безпеки і порядку та забезпечення громадської безпеки, а також у взаємодії з правоохоронними органами – із забезпечення державної безпеки і захисту державного кордону, припинення терористичної діяльності, діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій (Про Національну гвардію України, 2014). Національна гвардія України є складовою частиною Міністерства внутрішніх справ, а тому в аспекті проаналізованого вище правового статусу суб'єктів сектору безпеки і оборони не має називатися окремо.

6. Національна поліція України, яка є центральним органом виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку (Про Національну поліцію, 2015). Завдяки прийняттю Закону України «Про внесення змін до законів України «Про Національну поліцію» та «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» з метою оптимізації діяльності поліції, у тому числі під час дії воєнного стану» від 15 березня 2022 року повноваження поліції як суб'єкта сектору безпеки і оборони на час дії воєнного стану було значно розширено. З огляду на що в приписах Закону України «Про національну безпеку України» мають бути відповідні позначки на це.

7. Державна прикордонна служба України, на яку покладаються завдання щодо забезпечення недоторканості державного кордону та охорони суверенних прав України в її прилеглий зоні та виключній (морській) економічній зоні (Про Державну прикордонну службу України, 2003). При цьому згідно з Положенням «Про Адміністрацію Державної прикордонної служби України», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 року № 533, Адміністрація Державної прикордонної служби України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику в сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні.

8. Державна міграційна служба України, яка є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику в сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів (Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України, 2014).

9. Державна служба України з надзвичайних ситуацій, яка є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику в сфері цивільного захисту, захисту населення та територій від надзвичайних ситуацій і запобігання їх виникненню, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності (Про затвердження Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій, 2015).

10. Служба безпеки України, яка є державним органом спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України. При цьому на Службу безпеки України покладається у межах визначеної законодавством компетенції захист державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, науково-технічного і оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також забезпечення охорони державної таємниці (Про Службу безпеки України, 1992).

11. Антитерористичний центр при Службі безпеки України, який є постійно діючим органом при Службі безпеки України, що здійснює координацію діяльності суб'єктів боротьби з тероризмом у запобіганні терористичним актам щодо державних діячів, критичних об'єктів життєзабезпечення населення, об'єктів підвищеної небезпеки, актам, що загрожують життю і здоров'ю значної кількості людей, та їх припиненні (Про Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України, 1999). Як у вищенаведених випадках, виокремлення даного суб'єкта сектору безпеки і оборони, на нашу думку, є зайвим, оскільки в переліку таких суб'єктів вже є Служба безпеки України. За такою логікою в даному переліку мають бути й інші, не менш важливі суб'єкти сектору безпеки і оборони, які входять до складу Служби безпеки України. Наприклад, мова має йти про Центр спеціальних операцій «А», до основних завдань якого належить: припинення терористичних актів; протидія незаконним збройним формуванням, терористичним організаціям, розвідувально-диверсійним групам іноземних держав; забезпечення проведення співробітниками Служби безпеки України оперативного-розшукових, контррозвідувальних заходів, процесуальних дій; участь у здійсненні охорони органів державної влади та посадових осіб, а також забезпечення безпеки працівників Служби безпеки України, органів системи Управління державної охорони України та їх близьких родичів; сприяння в межах компетенції Служби безпеки України забезпеченню режиму воєнного та надзвичайного стану в разі їх оголошення (Центр спеціальних операцій «А», 2020).

12. Служба судової охорони, на покладання підтримання громадського порядку в суді, припинення проявів неповаги до суду, а також охорону приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів і членів їхніх сімей, працівників суду, забезпечення в суді безпеки учасників судового процесу (Про судову охорону і статус суддів, 2016). При цьому згідно з приписами Положення «Про Службу судової охорони» Служба судової охорони сприяє в межах компетенції забезпеченню на об'єктах охорони правового режиму воєнного або надзвичайного стану, зони надзвичайної екологічної ситуації в разі їх оголошення на всій території України або в окремій місцевості (Про затвердження Положення про Службу судової охорони, 2019).

13. Управління державної охорони України, яке є державним правоохоронним органом спеціального призначення, підпорядкованим Президенту України та підконтрольним Верховній Раді України. При цьому на даний державний орган покладається виконання наступних завдань: здійснення державної охорони щодо органів державної влади України; забезпечення безпеки посадових осіб, визначених законодавством, за

місцем їх перебування як на території України, так і за її межами; забезпечення безпеки членів сімей посадових осіб, визначених законодавством, які проживають разом з ними або супроводжують їх; запобігання протиправним посяганням на посадових осіб і членів їхніх сімей та об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона, їх виявлення та припинення; охорони об'єктів, визначених законодавством; забезпечення безпечної експлуатації транспортних засобів, призначених для визначених законодавством посадових осіб; участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом (Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб, 1998).

14. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, яка є державним органом, який призначений для забезпечення функціонування і розвитку державної системи урядового зв'язку, Національної системи конфіденційного зв'язку, формування та реалізації державної політики в сферах криптографічного та технічного захисту інформації, кіберзахисту, поштового зв'язку спеціального призначення, урядового фельд'єгерського зв'язку, активної протидії агресії у кіберпросторі, а також інших завдань відповідно до закону (Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України, 2006).

15. Апарат Ради національної безпеки і оборони України, який є державним органом, який здійснює поточне інформаційно-аналітичне й організаційне забезпечення діяльності Ради національної безпеки і оборони України (Питання Апарату Ради національної безпеки і оборони України, 2005).

16. Розвідувальні органи України, якими є державні органи, уповноважені законодавством здійснювати розвідувальну діяльність з метою захисту національних інтересів України від зовнішніх загроз. Серед таких органів Закон України «Про розвідку» від 17 вересня 2020 року (Про розвідку, 2020) називає наступні:

– Службу зовнішньої розвідки України, яка є розвідувальним органом України, який функціонує як окремий державний орган, не належить до системи органів виконавчої влади та здійснює свою діяльність під загальним керівництвом Президента України та демократичним цивільним контролем (Про Службу зовнішньої розвідки України, 2005);

– розвідувальний орган Міністерства оборони України, який здійснює розвідувальну діяльність у військовій сфері, сферах оборони, військового будівництва, військово-технічній і кібербезпеки. При цьому окрім вказаного суб'єкта розвідувальної діяльності законодавець називає органи військового управління розвідки та військові частини розвідки Збройних Сил України, а також сили спеціальних операцій Збройних Сил України (Про розвідку, 2020);

– розвідувальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері охорони державного кордону, який здійснює розвідувальну діяльність у сфері безпеки державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні (Про розвідку, 2020).

17. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику, яким є Міністерство з питань стратегічних галузей промисловості України, зокрема забезпечує формування та реалізує державну промислову політику, державну військово-промислову політику, державну політику в сфері державного оборонного замовлення, в сфері оборонно-промислового комплексу, в літакобудівній галузі та забезпечує формування і реалізацію державної політики в сфері космічної діяльності (Деякі питання Міністерства з питань стратегічних галузей промисловості України, 2020).

Отже, як слідує з аналізу вищенаведених позицій, до системи суб'єктів сектору безпеки і оборони входить значна кількість органів державної влади. При цьому більшість з таких суб'єктів може бути розглянута в аспекті їх наділення правовим статусом правоохоронного органу. При цьому окремі з таких органів, які не вказані в ч. 2 ст. 12 Закону України «Про національну безпеку України» як складові системи сектору безпеки і оборони, все ж таки можуть здійснювати функції таких суб'єктів з огляду на приписи вказаної правової норми відносно того, що інші державні органи та органи місцевого самоврядування здійснюють свої функції із забезпечення національної безпеки у взаємодії з органами, які входять до складу сектору безпеки і оборони (Про національну безпеку України, 2018). Разом із тим, вважаємо, що окремі з правоохоронних органів названих вище, з огляду на їх функціональне призначення, а також ті завдання, які вони виконують у своїй повсякденній діяльності, мають набути повноцінного статусу суб'єктів сектору безпеки і оборони.

Зокрема, мова має йти про прокуратуру України, яка відповідно до приписів ст. 131-1 Конституції України здійснює: підтримання публічного обвинувачення в суді; організацію та процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними й іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку; представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом (Конституція України, 1996). Відповідно до приписів ч. 1 ст. 1 Закону України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 року прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому цим Законом, здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави (Про прокуратуру, 2014). При цьому, як цілком слушно відмічають на сторінках фахової літератури, потрібно визнати дуже важливе значення прокуратури для функціонування влади, її своєрідне включення у процес державного управління (Грицаєнко, 2007). Також слід підкреслити той факт, що окремі функціональні напрями діяльності прокуратури України дійсно свідчать про її належність до системи суб'єктів сектору безпеки і оборони.

Про особливе місце прокуратури в системі суб'єктів сектору безпеки і оборони стверджує хоча б аналіз структури Офісу Генерального прокуратури. Зокрема, мова може йти про Спеціалізовану прокуратуру в сфері нагляду за кримінальними провадженнями про військові злочини та у сфері оборонно-промислового

комплексу, Департамент процесуального керівництва в особливо важливих кримінальних провадженнях, Департамент нагляду у кримінальних провадженнях щодо злочинів, вчинених в умовах збройного конфлікту (Про затвердження структури Офісу Генерального прокурора, 2019), тощо. Цілком слушно з цього приводу відмічає Л.Р. Грицаєнко, вказуючи на те, що прокуратура в результаті специфіки своєї діяльності та структури спроможна (і вона реально це робить) поєднувати діяльність контролюючих органів: місцевих, регіональних і центральних. Вона здатна також певною мірою поєднувати діяльність органів виконавчої влади – місцевих та регіональних. Тим більше, що вона здійснює нагляд за виконанням усіх законів, що діють на території України (Грицаєнко, 2007). А тому окремі напрями наглядової діяльності прокуратури України в повній мірі пов'язані із здійсненням функцій суб'єкта сектору безпеки і оборони.

Так, наприклад, відповідно до приписів наказу Генерального прокурора «Про організацію діяльності прокурорів у кримінальному провадженні» від 30 вересня 2021 року № 5097 з урахуванням спеціалізації, визначеної наказами Генерального прокурора, нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування слід забезпечувати слідчими та дізнавачами органів досудового розслідування кримінальних правопорушень: проти встановленого порядку несення військової служби (військові кримінальні правопорушення); вчинених під час виконання обов'язків військової служби військовослужбовцями, військовозобов'язаними (у тому числі резервістами, добровольцями Сил територіальної оборони Збройних Сил України та добровольчих формувань територіальної громади) під час проходження військових зборів (Про організацію діяльності прокурорів у кримінальному провадженні, 2021), тощо.

Висновки. Отже, система суб'єктів сектору безпеки і оборони на сьогодні не отримала свого остаточного формування. Як свідчить аналіз законодавчих приписів, можна назвати значну кількість суб'єктів сектору безпеки і оборони, більшість з яких слід розглядати в якості правоохоронних органів. Наведений перелік суб'єктів сектору безпеки і оборони, на нашу думку, потребує деяких корегувань з огляду на наступні причини. По-перше, проведений аналіз свідчить про те, що правовий статус окремих з суб'єктів сектору безпеки і оборони визначено доволі поверхнево. При цьому називаються органи, підрозділи, які вже входять до складу певного суб'єкта сектору безпеки і оборони. У такому разі відбувається або дублювання законодавчих приписів або ж до уваги не беруться інші структурні підрозділи відповідного суб'єкта сектору безпеки і оборони. По-друге, законодавець не включає до складу системи суб'єктів сектору безпеки і оборони прокуратуру України, що, з огляду на її функціональне призначення, є недопустимим. А тому законодавча регламентація системи суб'єктів сектору безпеки і оборони потребує доопрацювання, що може бути здійснено шляхом змін і доповнень до Закону України «Про національну безпеку», які були запропоновані в представленій науковій статті.

Список використаних джерел:

1. Грицаєнко Л.Р. Конституційно-правовий статус прокуратури України. К.: БІНОВАТОР, 2007. 544 с.
2. Деякі питання Міністерства з питань стратегічних галузей промисловості України: Постанова Кабінету Міністрів України від 07.09.2020 № 819.
3. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96 ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
4. Питання Апарату Ради національної безпеки і оборони України: Указ Президента України від 14.10.2005 № 1446/2005.
5. Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб: Закон України від 04.03.1998 № 160/98-ВР.
6. Про Державну прикордонну службу України: Закон України від 03.04.2003 № 661-IV.
7. Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України: Закон України від 23.02.2006 № 3475-IV.
8. Про Державну спеціальну службу транспорту: Закон України від 05.12.2004 № 1449-IV.
9. Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 360.
10. Про затвердження Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій: Постанова Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1052.
11. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 878.
12. Про затвердження Положення про Міністерство оборони України: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.10.2014 № 671.
13. Про затвердження Положення про Службу судової охорони: рішення Вищої ради правосуддя від 04.04.2019 № 1051/0/15-19.
14. Про затвердження структури Офісу Генерального прокурора: Наказ Генерального прокурора України від 21.12.2019 № 99-шц.
15. Про Збройні Сили України: Закон України від 06.12.1991 № 1934-XII.
16. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII.
17. Про Національну гвардію України: Закон України від 13.03.2014 № 876-VII.
18. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII.
19. Про організацію діяльності прокурорів у кримінальному провадженні: Наказ Генерального прокурора України від 30.09.2021 № 309.
20. Про Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України: Указ Президента України від 14.04.1999 № 379/99.
21. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII.
22. Про розвідку: Закон України від 17.09.2020 № 912-IX.

23. Про Службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 № 2229-XII.
24. Про Службу зовнішньої розвідки України: Закон України від 01.12.2005 № 3160-IV.
25. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII.
26. Центр спеціальних операцій «А». *Служба безпеки України: офіційний веб-портал*. 2020. URL: <https://ssu.gov.ua/alfa>.

References:

1. Hrytsaienko, L.R. (2007). *Konstytutsiino-pravovyi status prokuratury Ukrainy* [Constitutional and legal status of the Prosecutor's Office of Ukraine]. K.: BINOVATOR. 544 p. [in Ukrainian].
2. Deiakyi pytannia Ministerstva z pytan stratehichnykh haluzei promyslovosti Ukrainy [Some issues of the Ministry of Strategic Industries of Ukraine]: *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 07.09.2020 № 819*. [in Ukrainian].
3. *Konstytutsiia Ukrainy* [Constitution of Ukraine] vid 28.06.1996 № 254k/96 VR. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 1996. № 30. St. 141. [in Ukrainian].
4. Pytannia Aparatu Rady natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy [Issues of the Apparatus of the National Security and Defense Council of Ukraine]: *Ukaz Prezidenta Ukrainy vid 14.10.2005 № 1446/2005* [in Ukrainian].
5. Pro derzhavnu okhoronu orhaniv derzhavnoi vlady Ukrainy ta posadovykh osib [On state protection of state authorities of Ukraine and officials]: *Zakon Ukrainy vid 04.03.1998 № 160/98-VR*. [in Ukrainian].
6. Pro Derzhavnu prykordonnu sluzhbu Ukrainy [On the State Border Service of Ukraine]: *Zakon Ukrainy vid 03.04.2003 № 661-IV*. [in Ukrainian].
7. Pro Derzhavnu sluzhbu spetsialnoho zviazku ta zakhystu informatsii Ukrainy [On the State Service of Special Communications and Information Protection of Ukraine]: *Zakon Ukrainy vid 23.02.2006 № 3475-IV*. [in Ukrainian].
8. Pro Derzhavnu spetsialnu sluzhbu transportu [On the State Special Transport Service]: *Zakon Ukrainy vid 05.12.2004 № 1449-IV*. [in Ukrainian].
9. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Derzhavnu mihratsiinu sluzhbu Ukrainy [On the approval of the Regulation on the State Migration Service of Ukraine]: *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 20.08.2014 № 360*. [in Ukrainian].
10. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Derzhavnu sluzhbu Ukrainy z nadzvychainykh sytuatsii [On the approval of the Regulation on the State Service of Ukraine in emergency situations]: *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 16.12.2015 № 1052*. [in Ukrainian].
11. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Ministerstvo vnutrishnykh sprav Ukrainy [On the approval of the Regulation on the Ministry of Internal Affairs of Ukraine]: *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 28.10.2015 № 878*. [in Ukrainian].
12. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Ministerstvo oborony Ukrainy [On the approval of the Regulation on the Ministry of Defense of Ukraine]: *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 26.10.2014 № 671*. [in Ukrainian].
13. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Sluzhbu sudovoi okhorony [On the approval of the Regulation on the Court Security Service]: *rishennia Vyschoi rady pravosuddia vid 04.04.2019 № 1051/0/15-19*. [in Ukrainian].
14. Pro zatverdzhennia struktury Ofisu Heneralnoho prokurora [On approval of the structure of the Prosecutor General's Office]: *Nakaz Heneralnoho prokurora Ukrainy vid 21.12.2019 № 99-shs*. [in Ukrainian].
15. Pro Zbroini Syly Ukrainy [On the Armed Forces of Ukraine]: *Zakon Ukrainy vid 06.12.1991 № 1934-XII*. [in Ukrainian].
16. Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy [On the national security of Ukraine]: *Zakon Ukrainy vid 21.06.2018 № 2469-VIII*. [in Ukrainian].
17. Pro Natsionalnu hvardiiu Ukrainy [About the National Guard of Ukraine]: *Zakon Ukrainy vid 13.03.2014 № 876-VII*. [in Ukrainian].
18. Pro Natsionalnu politsiiu [On the National Police]: *Zakon Ukrainy vid 02.07.2015 № 580-VIII*. [in Ukrainian].
19. Pro orhanizatsiiu diialnosti prokuroriv u kryminalnomu provadzhenni [On the organization of activities of prosecutors in criminal proceedings]: *Nakaz Heneralnoho prokurora Ukrainy vid 30.09.2021 № 309*. [in Ukrainian].
20. Pro Polozhennia pro Antyterrorystychnyi tsentr ta yoho koordynatsiini hrupy pry rehionalnykh orhanakh Sluzhby bezpeky Ukrainy [On the Regulations on the Anti-Terrorist Center and its coordination groups under the regional bodies of the Security Service of Ukraine]: *Ukaz Prezidenta Ukrainy vid 14.04.1999 № 379/99*. [in Ukrainian].
21. Pro prokuraturu [On the Prosecutor's Office]: *Zakon Ukrainy vid 14.10.2014 № 1697-VII*. [in Ukrainian].
22. Pro rozvidku [On intelligence]: *Zakon Ukrainy vid 17.09.2020 № 912-IX*. [in Ukrainian].
23. Pro Sluzhbu bezpeky Ukrainy [About the Security Service of Ukraine]: *Zakon Ukrainy vid 25.03.1992 № 2229- XII*. [in Ukrainian].
24. Pro Sluzhbu zovnishnoi rozvidky Ukrainy [About the Foreign Intelligence Service of Ukraine]: *Zakon Ukrainy vid 01.12.2005 № 3160-IV*. [in Ukrainian].
25. Pro sudoustrii i status suddiv [On the judicial system and the status of judges]: *Zakon Ukrainy vid 02.06.2016 № 1402-VIII*. [in Ukrainian].
26. Tsentri spetsialnykh operatsii «A» [Special Operations Center "A"]. *Sluzhba bezpeky Ukrainy: ofitsiynyi veb-portal*. 2020. URL: <https://ssu.gov.ua/alfa> [in Ukrainian].